

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

सुमिधो यजति वसन्तमेवर्तूनामव रुन्दे तनूनपातं यजति
ग्रीष्ममेवाव रुन्दे इडो यजति वर्षा एवाव रुन्दे बर्हिर्यजति
शरदमेवाव रुन्दे स्वाहाकारं यजति हेमन्तमेवाव रुन्दे
तस्मात्स्वाहाकृता हेमन्पशवोऽव सीदन्ति सुमिधो यजत्युषसं
एव देवतानामव रुन्दे तनूनपातं यजति यज्ञमेवाव रुन्दे (१)

इडो यजति पशूनेवाव रुन्दे बर्हिर्यजति प्रजामेवाव
रुन्दे समानयत उपभृतस्तेजो वा आज्यं प्रजा बर्हिः
प्रजास्वेव तेजो दधाति स्वाहाकारं यजति वाचमेवाव रुन्दे
दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्दे सुमिधो
यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति तनूनपातं यजति (२)

यज्ञ एवान्तरिक्षे प्रति तिष्ठतीडो यजति पशुष्वेव प्रति
तिष्ठति बर्हिर्यजति य एव देवयानाः पन्थानस्तेष्वेव
प्रति तिष्ठति स्वाहाकारं यजति सुवर्ग एव लोके प्रति

तिष्ठत्येतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठति
देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्धन्त ते देवाः प्रयाजैरेभ्यो
लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त तत्प्रयाजानाम् (३)

प्रयाजत्वं यस्यैवं विदुषः प्रयाजा इज्यन्ते प्रैभ्यो
लोकेभ्यो भ्रातृव्यानुदतेऽभिक्रामं जुहोत्यभिजित्यै यो वै
प्रयाजानाम्मिथुनं वेद प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते समिधो
बृहीरिव यजति तनूनपातमेकमिव मिथुनं तदिडो बृहीरिव
यजति बर्हिरेकमिव मिथुनं तदेतद्वै प्रयाजानाम्मिथुनम् य
एवं वेद प्र (४)

प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते देवानां वा अनिष्टा देवता
आसन्नथासुरा यज्ञमजिघांसन्ते देवा गायत्रीं व्यौहन्
पश्चाक्षराणि प्राचीनानि त्रीणि प्रतीचीनानि ततो वर्म
यज्ञायाभवद्वर्म यजमानाय यत्प्रयाजानूयाजा इज्यन्ते
वर्मैव तद्यज्ञाय क्रियते वर्म यजमानाय भ्रातृव्याभिभूत्यै
तस्माद्वरूथम्पुरस्ताद्वर्षीयः पश्चाद्धर्षीयो देवा वै पुरा
रक्षोभ्यः (५)

इति स्वाहाकारेण प्रयाजेषु यज्ञं सः स्थाप्यमपश्यन्तः

स्वाहाका॒रेण॑ प्रया॒जेषु॑ सम॑स्थापय॒न्वि वा ए॒तद्य॒ज्ञं छिन्दन्ति॑
 यत्स्वाहाका॒रेण॑ प्रया॒जेषु॑ स॒ंस्था॒पय॑न्ति प्रया॒जानि॒ष्ट्वा
 ह॒वीः॑प्य॒भि घा॑रयति य॒ज्ञस्य॑ सन्त॑त्या अथो॑ ह॒विरे॒वाक॑रथो॑
 यथापूर्वमु॒पैति॑ पि॒ता वै प्र॑याजाः प्र॒जानू॑या॒जा यत्प्र॑या॒जानि॒ष्ट्वा
 ह॒वीः॑प्य॒भिघा॑रयति पि॒तैव॑ तत्पु॒त्रेण॑ साधा॑रणम् (६)

कुरु॒ते तस्मा॑दाहु॒र्यश्चै॒वं वेद॑ यश्च॒ न क॒था पु॒त्रस्य॑
 के॒वलं॑ क॒था साधा॑रणम्पि॒तुरित्य॑स्क॒न्नमे॒व तद्य॑त्प्रया॒जेष्विष्टेषु॑
 स्क॒न्दति॑ गा॒य॒त्र्यैव॑ तेन॒ गर्भं॑ धत्ते सा प्र॒जां प॒शून् यज॑मानाय॒
 प्र ज॑नयति॥ (७)

य॒जति॑ य॒ज्ञमे॒वाव॑रुन्धे॒ तनून॑पातं यजति प्रया॒जाना॑मे॒वं वेद॑ प्र रक्षो॑भ्यः साधा॑रणं

पञ्च॑त्रि॒ंशच्च॑॥

[१]

चक्षु॑षी॒ वा ए॒ते य॒ज्ञस्य॑ यदाज्य॑भागौ॒ यदाज्य॑भागौ॒
 यज॑ति चक्षु॑षी ए॒व तद्य॒ज्ञस्य॑ प्रति॑ दधाति पूर्वा॒र्धे जु॑होति॒
 तस्मा॑त्पूर्वा॒र्धे चक्षु॑षी प्र॒बाहु॑ग्जुहोति॒ तस्मा॑त्प्र॒बाहु॑क्चक्षु॑षी
 दे॒वलो॒कं वा अ॒ग्निना॑ यज॑मा॒नोऽनु॑ पश्यति पि॒तृलो॒कं
 सोमे॑नोत्तरा॒र्धेऽग्नये॑ जुहोति दक्षि॒णार्धे॑ सोमा॒यैवमि॑व
 हीमौ॑ लो॒काव॑नयो॒र्लो॒कयो॒रनु॑ख्यात्यै॒ राजा॑नौ॒ वा ए॒तौ

देवतानाम् (८)

यदग्नीषोमावन्तरा देवता इज्येते देवतानां विधृत्यै
तस्माद्राज्ञा मनुष्या विधृता ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे
यजमानः कुरुते येनान्यतोदतश्च पशून्दाधारोभयतोदतश्चेत्यृचम-
जुषाणेन यजति तेनान्यतोदतो दाधारर्चमनूच्य हविष ऋचा
यजति तेनोभयतोदतो दाधार मूर्धन्वती पुरोनुवाक्या भवति
मूर्धानमेवैनं समानानां करोति (९)

नियुत्वत्या यजति भ्रातृव्यस्यैव पशून्नि युवते केशिनं
ह दार्यं केशी सात्यकामिरुवाच सप्तपदां ते शक्करीः
श्वो यज्ञे प्रयोक्तासे यस्यै वीर्येण प्र जातान्भ्रातृव्यान्नुदते
प्रतिं जनिष्यमाणान् यस्यै वीर्येणोभयोर्लोकयोज्योतिर्धत्ते
यस्यै वीर्येण पूर्वार्धेनानुद्धान्भुनक्ति जघनार्धेन धेनुरिति
पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति जातानेव भ्रातृव्यान्प्र
णुदत उपरिष्ठाल्लक्ष्मा (१०)

याज्या जनिष्यमाणानेव प्रतिं नुदते पुरस्ताल्लक्ष्मा
पुरोनुवाक्या भवत्यस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्त उपरिष्ठाल्लक्ष्मा
याज्यामुष्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तावस्मा इमौ

लो॒कौ भ॑वतो॒ य ए॒वं वेद॑ पुरस्ता॑ल्लक्ष्मा पुरो॑नुवा॒क्या
भव॑ति तस्मा॑त्पूर्व॑र्धेना॒न॒ङ्घ्रान्भु॑नक्त्युपरि॑ष्टाल्लक्ष्मा या॒ज्या
तस्मा॑ञ्जघना॒र्धेन॑ धे॒नुर्य ए॒वं वेद॑ भुङ्क्ते ए॒नमे॒तौ वज्र॑ आज्यं
वज्र॑ आज्य॑भागौ (११)

वज्रो॑ वषट्कार॒स्त्रिवृ॑तमे॒व वज्र॑ः स॒म्भृत्य॑ भ्रातृ॑व्याय॒ प्र
ह॑रत्य॒छम्ब॑द्वारम॒प॒गूर्य॑ वषट्करोति॒ स्तृत्यै॑ गाय॒त्री पु॑रोनुवा॒क्या
भव॑ति त्रि॒ष्टुग्या॒ज्या ब्र॑ह्म॒न्नेव॑ क्ष॒त्रम॒न्वार॑म्भयति॒ तस्मा॑द्वाह्म॒णो
मुख्यो॑ मुख्यो॑ भवति॒ य ए॒वं वेद॑ प्रैवैनं॑ पुरो॑नुवा॒क्यायाह॑ प्र
ण॑यति या॒ज्याया॑ ग॒मय॑ति वषट्कारेणै॒वैनं॑ पुरो॑नुवा॒क्याया॑ दत्ते
प्र य॑च्छति या॒ज्याया॑ प्रति॑ (१२)

व॒षट्कारे॑ण॒ स्थाप॑यति त्रि॒पदा॑ पुरो॑नुवा॒क्या भव॑ति
त्रयं॑ इ॒मे लो॒का ए॒ष्वेव॑ लो॒केषु॑ प्रति॑ तिष्ठति॒ चतु॑ष्पदा
या॒ज्या चतु॑ष्पद ए॒व प॒शून॑व॒ रुन्दे॑ द्यक्ष॒रो व॑षट्कारो
द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः॑ प॒शुष्वे॒वोपरि॑ष्टात्प्रति॑ तिष्ठति॒ गाय॑त्री
पु॑रोनुवा॒क्या भव॑ति त्रि॒ष्टुग्या॒ज्यैषा॑ वै सप्त॑प॒दा श॑क्करी॒ यद्वा
ए॒तया॑ दे॒वा अ॑शि॒क्षन्त॑द॒शक्रु॑वन् य ए॒वं वेद॑ श॒क्रोत्ये॒व
यच्छि॑क्षति॥ (१३)

देवतानाङ्करोत्युपरिष्ठाह्माऽऽज्यभागो प्रति शक्नोत्येव द्वे च॥—————[२]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्स आत्मन्नाज्यमधत्त
तं देवा अब्रुवन्नेष वाव यज्ञो यदाज्यमप्येव नोत्रास्त्विति
सोऽब्रवीद्यजान् व आज्यभागवुपं स्तृणानभि घारयानिति
तस्माद्यजन्त्याज्यभागवुपं स्तृणन्त्यभि घारयन्ति
ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्यातयामान्यन्यानि
हवींष्ययातयाममाज्यमिति प्राजापत्यम् (१४)

इति ब्रूयादयातयामा हि देवानां प्रजापतिरिति छन्दांसि
देवेभ्योऽपाक्रामन्न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति तेभ्यं
एतच्चतुरवत्तमधारयन्पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै
वषट्काराय यच्चतुरवत्तं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति
तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्त्यङ्गिरसो वा इत
उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्तदृषयो यज्ञवास्त्वभ्यवायन्ते (१५)

अपश्यन्पुरोडाशं कूर्मम्भूतं सर्पन्तं तमब्रुवन्निन्द्राय
धियस्व बृहस्पतये धियस्व विश्वेभ्यो देवेभ्यो धियस्वेति
स नाधियत् तमब्रुवन्नग्नये धियस्वेति सोऽग्नयेऽधियत्
यदाग्नेयोऽष्टाकपालोऽमावास्यायां च पौर्णमास्यां चाच्युतो

भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै तमब्रुवन्कथाहांस्था
इत्यनुपाक्तोऽभूवमित्यब्रवीद्यथाक्षोऽनुपाक्तः (१६)

अवाच्छत्येवमवारमित्युपरिष्ठादभ्यज्याधस्तादुपानक्ति
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै सर्वाणि कपालान्यभि
प्रथयति तावतः पुरोडाशानमुष्मिल्लौकैऽभि जयति यो
विदग्धः स नैर्ऋतो योऽशृतः स रौद्रो यः शृतः स
सदेवस्तस्मादविदहता शृतंकृत्यः सदेवत्वाय भस्मनाभि
वासयति तस्मान्मासेनास्थिं छुन्नं वेदेनाभि वासयति
तस्मात् (१७)

केशैः शिरश्छुन्नं प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकादगतं
देवलोकं यच्छृतं हविरनभिघारितमभिघार्योद्वासयति
देवत्रैवेनद्गमयति यद्येकं कपालं नश्येदेको मासः
संवत्सरस्यानवेतः स्यादथ यजमानः प्र मीयेत यद्वे नश्येतां
द्वौ मासौ संवत्सरस्यानवेतौ स्यातामथ यजमानः प्र मीयेत
संख्यायोद्वासयति यजमानस्य (१८)

गोपीथाय यदि नश्येदाश्विनं द्विकपालं निर्वपेद्वावापृथिव्यमेव
वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति

द्यावापृथिव्यं एकंकपालो भवत्युनयोर्वा एतन्नश्यति
यन्नश्यत्युनयोरेवैनद्विन्दति प्रतिष्ठित्यै॥ (१९)

प्राजापत्यन्तेऽक्षोऽनुपाक्तो वेदेनाभि वांसयति तस्माद्यजमानस्य द्वात्रिंशच्च॥—[३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमा दत्ते प्रसूत्या
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्
पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै शतभृष्टिरसि वानस्पत्यो
द्विषतो वध इत्याह वज्रमेव तथ्सः श्यति भ्रातृव्याय
प्रहरिष्यन्थस्तम्बयजुर्हरत्येतावती वै पृथिवी यावती
वेदिस्तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भजति (२०)

तस्मान्नाभागं निर्भजन्ति त्रिर्हरति त्रय इमे लोका एभ्य
एवैनं लोकेभ्यो निर्भजति तूष्णीं चतुर्थः हरत्यपरिमितादेवैनं
निर्भजत्युद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदपं हन्त्युद्धन्ति
तस्मादोषधयः परा भवन्ति मूलं छिनत्ति भ्रातृव्यस्यैव मूलं
छिनत्ति पितृदेवत्यातिखातेयतीं खनति प्रजापतिना (२१)

यज्ञमुखेन सम्मितामा प्रतिष्ठायै खनति यजमानमेव
प्रतिष्ठां गमयति दक्षिणतो वर्षीयसीं करोति देवयजनस्यैव
रूपमकः पुरीषवतीं करोति प्रजा वै पशवः पुरीषम्प्रजयैवैनम्पशुः

पु॒री॒षव॑न्तं॒ करो॒त्युत्त॑रं॒ परि॒ग्रा॒हं परि॑ गृ॒ह्णात्ये॒ताव॑न्ती॒ वै पृ॑थि॒वी
याव॑न्ती॒ वेदि॑स्तस्या॒ ए॒ताव॑न्त ए॒व भ्रातृ॑व्यं नि॒र्भज्या॑त्मन् उत्त॑रं
परि॒ग्रा॒हं परि॑ गृ॒ह्णाति॑ क॒रुमि॑व॒ वै (२२)

ए॒तत्क॑रोति॒ यद्वेदि॑ करोति॒ धा अ॑सि स्व॒धा अ॑सीति॒
योयु॑ष्यते॒ शान्त्यै॑ प्रोक्ष॑णीरा सा॒दय॑त्यापो॒ वै र॑क्षो॒घ्नी
रक्ष॑साम॒प॒ह॒त्यै स्फ॑यस्य॒ वर्त्म॑न्त्सादयति॒ यज्ञ॑स्य॒ सन्त॑त्यै॒ यं
द्वि॒ष्यात्तं॑ ध्या॒येच्छु॑चैवैन॑म॒र्पय॑ति॥ (२३)

भ॒ज॒ति प्र॒जाप॑तिनेव॒ वै त्रय॑स्त्रि॒शच्च॑॥ [४]

ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्त्य॒द्भिर्ह॒वी॒षि प्रौक्षीः॑ केना॒प इति॑
ब्र॒ह्म॒णेति॑ ब्रूयाद्भि॒र्ह्ये॒व ह॒वी॒षि प्रो॑क्षति॒ ब्रह्म॑णा॒प
इ॒ध्माब॑र्हिः प्रोक्ष॑ति॒ मेध्य॑मे॒वैन॑त्करोति॒ वेदि॑ प्रोक्ष॑त्यृक्षा
वा ए॒षाऽलो॒मका॑ऽमे॒ध्या यद्वेदि॑र्मे॒ध्यामे॒वैना॑ करोति॒ दि॒वे
त्वा॒न्तरि॑क्षाय॒ त्वा पृ॑थि॒व्यै त्वेति॑ ब॒र्हि॒रासा॑द्य॒ प्र (२४)

उ॒क्ष॒त्ये॒भ्य ए॒वैन॑ल्लो॒केभ्यः॑ प्रोक्ष॑ति॒ क॒रुमि॑व॒ वा ए॒तत्क॑रोति॒
यत्ख॑न॒त्यपो॑ नि न॒यति॒ शान्त्यै॑ पु॒रस्ता॑त्प्र॒स्तरं॑ गृ॒ह्णाति॑
मु॒ख्यमे॒वैन॑ करो॒तीय॑न्तं गृ॒ह्णाति॑ प्र॒जाप॑तिना॒ यज्ञ॑मुखेन॒
स॒मि॒तम्ब॑र्हिः स्तृ॒णाति॑ प्र॒जा वै ब॑र्हिः पृ॒थि॒वी वेदि॑ः

प्रजा एव पृथिव्यां प्रति स्थापयत्यनन्तिदृश्रः स्तृणाति
प्रजयैवैनम्पशुभिरनन्तिदृश्रं करोति (२५)

उत्तरम्बर्हिषः प्रस्तरः सादयति प्रजा वै बर्हिर्यजमानः
प्रस्तरो यजमानमेवायजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानो-
ऽयजमानादुत्तरोऽन्तर्दधाति व्यावृत्त्या अनक्ति हविष्कृतमेवैनः
सुवर्गं लोकं गमयति त्रेधानक्ति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं
लोकेभ्योऽनक्ति न प्रति शृणाति यत्प्रतिशृणीयादनूर्ध्वम्भावुकं
यजमानस्य स्यादुपरीव प्र हरति (२६)

उपरीव हि सुवर्गो लोको नि यच्छति वृष्टिमेवास्मै नि
यच्छति नात्यग्रम्प्र हरेद्यदत्यग्रम्प्रहरेदत्यासारिण्यध्वर्यो-
र्नाशुका स्यान्न पुरस्तात्प्रत्यस्येद्यत्पुरस्तात्प्रत्यस्येत्सुवर्गाल्लोका
प्रति नुदेत्प्राश्चम्प्र हरति यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति
न विष्वञ्चं वि युयाद्यद्विष्वञ्चं वियुयात् (२७)

स्यस्य जायेतोर्ध्वमुद्यौत्यूर्ध्वमिव हि पुंसः पुमानेवास्य
जायते यथ्स्फ्येन वोपवेषेण वा योयुप्येत स्तृतिरेवास्य सा
हस्तेन योयुप्यते यजमानस्य गोपीथाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति
किं यज्ञस्य यजमान इति प्रस्तर इति तस्य कं सुवर्गो

लो॒क इत्या॑हव॒नीय॒ इति॑ ब्रूया॒द्यत्प्र॑स्तर॒माहव॑नीये॑ प्र॒हर॑ति॒
यज॑मानमे॒व (२८)

सु॒व॒र्गं लो॒कं ग॑मयति॒ वि वा ए॒तद्यज॑मानो लि॒शते॒
यत्प्र॑स्तरं यो॒युप्य॑न्ते ब॒र्हि॒रनु॑ प्र॒हर॑ति॒ शान्त्या॑ अ॒नार॑म्भ॒ण
इ॒व वा ए॒तर्ह्य॑ध्व॒र्युः स ई॑श्व॒रो वै॒प॒नो भ॑वि॒तोर्ध्रु॑वासी॒तीमा॑म॒भि
मृ॑शती॒यं वै ध्रु॑वाऽस्यामे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति॒ न वै॒प॒नो
भ॑व॒त्यगा॑(३)न॒ग्री॒दित्या॑ह यद्वृ॒याद॑ग॒न्न॒ग्निरि॒त्य॒ग्राव॑ग्निं
ग॑मये॒न्निर्य॑ज॒मान॑ सु॒व॒र्गालो॒काद्भ॒जे॒द॒ग॒न्नित्ये॒व ब्रू॑या॒द्यज॑मानमे॒व
सु॒व॒र्गं लो॒कं ग॑मयति॥ (२९)

आसाद्य प्रानतिदृशं करोति हरति वियुयाद्यजमानमेवाग्निरिति सप्तदश च॥—[५]

अ॒ग्ने॒स्त्रयो॒ ज्या॒याः सो॒ भ्रा॒तर॑ आ॒स॒न्ते दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं वह॑न्तः
प्रा॒मी॒यन्त॑ सोऽ॒ग्निर॑बि॒भेदि॑त्थं वा॒व स्य॑ आ॒र्ति॒मा॒रि॒ष्य॒तीति॑
स नि॒ला॒यत॑ सोऽपः प्रा॒वि॒श॒न्तं दे॒वताः॑ प्रै॒षमै॑च्छ॒न्तम्म॑थ॒स्यः
प्रा॒ब्र॒वी॒त्तम॑श॒प॒द्धि॒याधि॑या त्वा व॒ध्यासु॑र्यो मा प्रा॒वो॑च॒ इति॑
तस्मा॒न्म॑थ॒स्य धि॒याधि॑या घ्नन्ति श॒प्तः (३०)

हि तमन्व॑वि॒न्द॒न्तम॑ब्रुव॒न्नुप॑ न॒ आ वर्त॑स्व ह॒व्यं
नो व॒हेति॑ सोऽब्र॒वी॒द्वर॑ वृ॒णै यदे॒व गृ॑ही॒तस्या॑हु॒तस्य॑

बहिःपरिधिं स्कन्दात्तन्मे भ्रातृणाम्भागधेयमसदिति
 तस्माद्यद्रूहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधिं स्कन्दति तेषां
 तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति परिधीन्परि दधाति
 रक्षंसामपहत्यै सः स्पर्शयति (३१)

रक्षंसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो
 होवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षास्यपहन्त्यूर्ध्वं समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव
 रक्षास्यप हन्ति यजुषान्यां तूष्णीमन्यामिमिथुनत्वाय द्वे आ
 दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै
 यजेत यो यज्ञस्यार्त्या वसीयान्थस्यादिति भूपतये स्वाहा
 भुवनपतये स्वाहा भूतानाम् (३२)

पतये स्वाहेति स्कन्नमनु मन्त्रयेत यज्ञस्यैव तदार्त्या
 यजमानो वसीयान्भवति भूयसीर्हि देवताः प्रीणाति जामि
 वा एतद्यज्ञस्य क्रियते यदन्वञ्चौ पुरोडाशावुपाशुयाजमन्तरा
 यजत्यजामित्वायाथौ मिथुनत्वायाग्निरमुष्मिल्लोक
 आसीद्यमोऽस्मिन्ते देवा अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यहामेत्यन्नाद्येन
 देवा अग्निम् (३३)

उपामन्त्रयन्त राज्येन पितरो यमं तस्मादग्निर्देवानामन्नादो

य॒मः पि॒तृणां॑ राजा॒ य ए॒वं वेद॒ प्र रा॒ज्यम॒न्नाद्य॑माप्नोति॒
तस्मा॑ ए॒तद्भाग॑धेय॒म्प्राय॑च्छन् यद॒ग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ऽव॒द्यन्ति॒
यद॒ग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ऽव॒द्यति॑ भा॒गधेये॑नैव तद्रु॒द्रः॑ स॒मर्ध॑यति
स॒कृत्स॑कृद॒व द्यति॑ स॒कृदि॒व हि रु॒द्र उ॑त्तरा॒र्धाद॒व द्यत्ये॒षा
वै रु॒द्रस्य॑ (३४)

दि॒ग्स्वाया॑मे॒व दि॒शि रु॒द्रं नि॒रव॑दयते॒ द्वि॒रभि॑ घा॒रय॑ति
चतु॒रव॑त्तस्या॒स्यै प॒शवो॑ वै पूर्वा॒ आहु॑तय ए॒ष रु॒द्रो
यद॒ग्निर्य॑त्पूर्वा॒ आहु॑ती॒रभि जु॑हुयाद्रु॒द्राय॑ प॒शूनपि॑
दध्या॑दप॒शुर्य॑ज॒मानः॑ स्यादति॒हाय॑ पूर्वा॒ आहु॑तीर्जुहोति
प॒शूनां॑ गो॒पी॒थाय॑॥ (३५)

श॒प्तः स्पर्श॑यति भू॒ताना॑म॒ग्निः॑ रु॒द्रस्य॑ स॒प्तत्रि॑ंशच्च॥ [६]

मनुः॑ पृथि॒व्या य॒ज्ञिय॑मैच्छ॒त्स घृ॑तं निषि॑क्तमविन्द॒त्सोऽ॒ब्रवी॑त्को॒ऽस्येश्व॑रो य॒ज्ञेऽपि॑ कर्तो॒रिति॑ ताव॑ंब्रूता॒मित्रा॑वरु॒णौ
गो॒रे॒वाव॑मी॒श्वरौ॑ कर्तोः॒ स्व इति॑ तौ ततो॒ गाः॑ स॒मैर॑यता॒ः सा
यत्र॑यत्र॒ न्यक्रा॑म॒त्ततो॑ घृ॒तम॑पीड्यत॒ तस्मा॑द्धृ॒तप॑द्युच्यते॒ तद॑स्यै
जन्मो॑प॒हृतः॑ रथ॒न्तरः॑ स॒ह पृथि॑व्येत्या॒ह (३६)

इ॒यं वै र॑थ॒न्तर॑मि॒मामे॒व स॒हान्ना॑द्ये॒नोप॑ ह्वयत॒ उप॑हृतं

वामदेव्यं स॒हान्तरिक्षे॑णेत्या॒ह प॒शवो॑ वै वा॒मदे॒व्यं प॒शूने॒व
स॒हान्तरिक्षे॑णोप॒ ह्वय॑त॒ उप॑हूतम्बृ॒हत्स॒ह दि॒वेत्या॑हैरं॒ वै
बृ॒हदि॒रामे॒व स॒ह दि॒वोप॑ ह्वय॑त॒ उप॑हूताः स॒प्त हो॒त्रा इ॒त्याह॑
हो॒त्रा ए॒वोप॑ ह्वय॑त॒ उप॑हूता धे॒नुः (३७)

स॒हर्ष॑भेत्या॒ह मि॒थुनमे॒वोप॑ ह्वय॑त॒ उप॑हूतो भ॒क्षः स॒खेत्या॑ह
सोम॑पी॒थमे॒वोप॑ ह्वय॑त॒ उप॑हूताँ (४) हो इ॒त्याहा॒त्मानमे॒वोप॑
ह्वय॑त आ॒त्मा ह्यु॑प॒हूतानां॑ वसि॑ष्ठ॒ इडा॒मुप॑ ह्वय॑ते प॒शवो॑ वा
इडा॑ प॒शूने॒वोप॑ ह्वय॑ते च॒तुरु॑प॒ ह्वय॑ते चतु॑ष्पादो हि प॒शवो॑
मा॒नवी॒त्याह॑ म॒नुर्ह्ये॑ताम् (३८)

अ॒ग्रेऽप॑श्यद्धृतप॒दीत्या॑ह॒ यदे॒वास्यै॑ प॒दाद्धृत॑मपी॒ड्यत॑
तस्मा॑दे॒वमा॑ह॒ मैत्रा॑वरु॒णीत्या॑ह॒ मि॒त्रावरु॑णौ ह्ये॒नां
स॒मैर॑यतां ब्र॒ह्म दे॒वकृ॑त॒मुप॑हूत॒मित्या॑ह॒ ब्रह्मै॒वोप॑ ह्वय॑ते दै॒व्या
अ॒ध्वर्य॑व॒ उप॑हूता॒ उप॑हूता म॒नुष्या॑ इ॒त्याह॑ दे॒वम॒नुष्या॑ने॒वोप॑
ह्वय॑ते य इ॒मं य॒ज्ञम॑वा॒न् ये य॒ज्ञप॑तिं॒ वर्धा॑नित्या॒ह (३९)

य॒ज्ञाय॑ चै॒व य॒जमा॑नाय चा॒शिष॑मा शा॒स्त॒ उप॑हूते
द्या॒वापृ॑थि॒वी इ॒त्याह॑ द्या॒वापृ॑थि॒वी ए॒वोप॑ ह्वय॑ते पू॒र्वजे॑
ऋ॒ताव॑री इ॒त्याह॑ पू॒र्वजे॑ ह्ये॒ते ऋ॒ताव॑री दे॒वी दे॒वपु॑त्रे

इत्याह देवी ह्येते देवपुत्रे उपहृतोऽयं यजमान इत्याह
यजमानमेवोप ह्वयत उत्तरस्यां देवयज्यायामुपहृतो भूयसि
हविष्करणे उपहृतो दिव्ये धामन्नुपहृतः (४०)

इत्याह प्रजा वा उत्तरा देवयज्या पशवो भूयो
हविष्करणं सुवर्गो लोको दिव्यं धामेदमसीदमसीत्येव
यज्ञस्य प्रियं धामोप ह्वयते विश्वमस्य प्रियमुपहृतमित्याहाच्छम्ब
ह्वयते॥ (४१)

आह धेनुरेतां वर्धानित्याह धामन्नुपहृतश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [७]

पशवो वा इडां स्वयमा दत्ते काममेवात्मनां पशूनामा
दत्ते न ह्यन्यः कामम्पशूनाम्प्रयच्छति वाचस्पतये त्वा
हुतम्प्राश्रमीत्याह वाचमेव भागधेयेन प्रीणाति सदसस्पतये
त्वा हुतम्प्राश्रमीत्याह स्वगाकृत्यै चतुरवत्तम्भवति हविर्वै
चतुरवत्तम्पशवश्चतुरवत्तं यद्धोतां प्राश्रीयाद्धोतां (४२)

आर्तिमार्च्छेद्यदग्नौ जुहुयाद्रुद्राय पशूनपि दध्यादपशुर्यजमान
स्याद्वाचस्पतये त्वा हुतम्प्राश्रमीत्याह परोक्षमेवैनञ्जुहोति
सदसस्पतये त्वा हुतम्प्राश्रमीत्याह स्वगाकृत्यै प्राश्रन्ति
तीर्थ एव प्राश्रन्ति दक्षिणां ददाति तीर्थ एव दक्षिणां ददाति

वि वा एतद्यज्ञम् (४३)

छिन्दन्ति यन्मध्यतः प्राश्नन्त्यद्विर्मार्जयन्त आपो
वै सर्वा देवता देवताभिरेव यज्ञं सं तन्वन्ति देवा
वै यज्ञाद्ब्रुवन्तमन्तरायन्त्स यज्ञमविध्यन्त देवा अभि
समंगच्छन्त कल्पतां न इदमिति तैऽब्रुवन्त्स्विष्टं वै न
इदमविष्यति यदिमं राधयिष्याम इति तत्स्विष्टकृतः
स्विष्टकृत्वन्तस्याविद्धं निः (४४)

अकृन्तन् यवेन सम्मितं तस्माद्यवमात्रमव द्येद्यज्यायो-
ऽवद्येद्रोपयेत्तद्यज्ञस्य यदुप च स्तृणीयादभि च
घारयेदुभयतः सः श्वायि कुर्यादवदायाभि घारयति द्विः
सम्पद्यते द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्ये यत्तिरश्चीनमतिहरेदनभिविद्ध
यज्ञस्याभि विध्येदग्रेण परि हरति तीर्थेनैव परि हरति
तत्पूष्णे पर्यहरन्तत् (४५)

पूषा प्राश्य दतोऽरुणत्तस्मात्पूषा प्रपिष्टभागोऽदन्तको हि
तं देवा अब्रुवन्वि वा अयमार्ध्यप्राशित्रियो वा अयमभूदिति
तद्ब्रह्मस्पतये पर्यहरन्त्सोऽबिभेद्ब्रह्मस्पतिरित्थं वाव स्य
आर्तिमारिष्यतीति स एतम्मन्त्रमपश्यत्सूर्यस्य त्वा चक्षुषा

प्रति पश्यामीत्यब्रवीन्न हि सूर्यस्य चक्षुः (४६)

किं च न हिनस्ति सौऽबिभेत्प्रतिगृह्णन्तं मा हिः सिष्यतीति
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां
प्रति गृह्णामीत्यब्रवीत्सवितृप्रसूत एवैनद्वह्मणा देवताभिः
प्रत्यंगृह्णात्सौऽबिभेत्प्राश्रन्तं मा हिः सिष्यतीत्यग्नेस्त्वास्येन
प्राश्रामीत्यब्रवीन्न ह्यग्नेरास्यं किं च न हिनस्ति सौ-
ऽबिभेत् (४७)

प्राशितं मा हिः सिष्यतीति ब्राह्मणस्योदरेणेत्यब्रवीन्न
हि ब्राह्मणस्योदरं किं च न हिनस्ति बृहस्पतेर्ब्रह्मणेति
स हि ब्रह्मिष्ठोऽप वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति यः
प्राशिन्नम्प्राश्रात्यद्विर्मार्जयित्वा प्राणान्धसम्मृशतेऽमृतं वै
प्राणा अमृतमापः प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयते॥ (४८)

प्राश्याद्धोता यज्ञत्रिरहरन्तच्चक्षुरास्यङ्किं च न हिनस्ति सौऽबिभेच्चतुश्चत्वारिंशच्च॥—[८]

अग्नीध आ दधात्यग्निमुखानेवर्तून्प्रीणाति समिधमा
दधात्युत्तरासामाहुतीनां प्रतिष्ठित्या अथो समिद्वत्येव
जुहोति परिधीन्धसम्मार्ष्टि पुनात्येवैनान्धसकृत्सकृत्सम्मार्ष्टि
पराडिव ह्येतर्हि यज्ञश्चतुः सम्पद्यते चतुष्पादः पशवः

प॒शूने॒वाव॑ रु॒द्धे ब्र॒ह्म॒न्म॒ स्था॑स्या॒म॒ इत्या॒हात्र॒ वा ए॒तर्हि॑
य॒ज्ञः श्रि॒तः (४९)

यत्र॑ ब्र॒ह्मा यत्रै॒व य॒ज्ञः श्रि॒तस्त॑त॒ ए॒वैन॒मा र॑भते॒ यद्ध॑स्तेन
प्र॒मीवे॑द्वैप॒नः स्या॒द्यच्छी॒र्ष्णा शी॑र्ष॒क्तिमा॒न्स्या॒द्यत्तू॒ष्णीमा॑सी॒तास॑
य॒ज्ञः स्या॒त्प्र ति॒ष्ठेत्ये॒व ब्रू॑याद्वा॒चि वै य॒ज्ञः श्रि॒तो यत्रै॒व य॒ज्ञः
श्रि॒तस्त॑त॒ ए॒वैन॒ः सम्प्र॑ य॒च्छति॒ देव॑ स॒वित॑रे॒तत्ते प्र॑ (५०)

आ॒हेत्या॑ह॒ प्रसू॑त्यै॒ बृह॑स्पति॒र्ब्रह्मे॑त्या॒ह॒ स हि ब्र॒ह्मि॑ष्ठः
स य॒ज्ञम्पा॑हि॒ स य॒ज्ञप॑तिम्पा॒हि॒ स मा॒म्पाही॑त्या॒ह॒ य॒ज्ञाय॑
यज॑मानाया॒त्मने॒ तेभ्य॑ ए॒वाशि॑ष॒मा शा॒स्तेऽना॑र्त्या आ॒श्राव्या॑ह
दे॒वान् य॒जेति॑ ब्र॒ह्मवा॑दिनो॒ वद॑न्ती॒ष्टा दे॒वता॒ अथ॑ क॒तम॑ ए॒ते
दे॒वा इति॑ छ॒न्दा॒ःसी॑ति॒ ब्रू॑याद्वा॒य॒त्रीं त्रि॒ष्टुभ॑म् (५१)

जग॑ती॒मित्य॑थो॒ खल्वा॑हुर्ब्रा॒ह्म॒णा वै छ॒न्दा॒ःसी॑ति॒ ताने॒व
तद्य॑जति॒ दे॒वानां॑ वा इ॒ष्टा दे॒वता॒ आस॑न्न॒थाग्नि॑र्नोद॒ज्वल॑त्तं
दे॒वा आ॑हु॒तीभि॑रनू॒या॒जेष्व॑न्व॒विन्द॑न् यद॑नू॒या॒जान्
यज॑त्य॒ग्निमे॒व तथ्स॑मि॒न्द्र ए॒तदु॒र्वै ना॑मा॒सुर॑ आ॒सी॒त्स
ए॒तर्हि॑ य॒ज्ञस्या॒शिष॑मवृ॒ङ्क्षु॒ यद्व्या॑दे॒तत् (५२)

उ॒ द्या॒वापृ॑थि॒वी भ॒द्रम॑भू॒दित्ये॒तदु॑मे॒वासुरं॑ य॒ज्ञस्या॒शिष॑

गमयेदिदं द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव
यज्ञस्याशिषंमामयत्याध्वं सूक्तवाकमुत नमोवाकमित्याहेदमरा
वावैतदाहोपंश्रितो दिवः पृथिव्योरित्याह द्यावापृथिव्योर्हि
यज्ञ उपंश्रित ओमंन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे यजमान
द्यावापृथिवी (५३)

स्तामित्याहाशिषमेवैतामा शास्ते यद्व्याथ्सूपावसाना
च स्वध्यवसाना चेति प्रमायुको यजमानः स्याद्यदा हि
प्रमीयतेऽथेमामुपावस्यति सूपचरणा च स्वधिचरणा चेत्येव
ब्रूयाद्वरीयसीमेवास्मै गव्यूतिमा शास्ते न प्रमायुको भवति
तयोरविद्यग्निरिदं हविरजुषतेत्याह या अयाक्ष्म (५४)

देवतास्ता अरीरधामेति वावैतदाह यन्न निर्दिशेत्प्रतिवेशं
यज्ञस्याशीर्गच्छेदा शास्तेऽयं यजमानोऽसावित्याह
निर्दिश्यैवैनं सुवर्गं लोकं गमयत्यायुरा शास्ते सुप्रजास्त्वमा
शास्त इत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते सजातवनस्यामा शास्त
इत्याह प्राणा वै संजाताः प्राणानेव (५)

नान्तरैति तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनंते वयमग्नेर्मानुषा
इत्याहाग्निर्देवेभ्यो वनुते वयं मनुष्येभ्य इति वावैतदाहेह

गतिर्वामस्येदं च नमो देवेभ्य इत्याह याश्चैव देवता यजति
याश्च न ताभ्य एवोभयीभ्यो नमस्करोत्यात्मनोऽनात्यै॥ (५६)

श्रितस्ते प्र त्रिष्टुभमेतद्वावापृथिवी या अयाक्ष्म प्राणानेव षट्त्वारिंशच्च॥ — [९]

देवा वै यज्ञस्य स्वगाकर्तारं नाविन्दन्ते शं
युम्बार्हस्पत्यमब्रुवन्निमं नो यज्ञं स्वगा कुर्विति
सोऽब्रवीद्वरं वृणै यदेवाब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजाते
सा मे यज्ञस्याशीरसदिति तस्माद्यदब्राह्मणोक्तो-
ऽश्रद्धधानो यजते शं युमेव तस्य बार्हस्पत्यं
यज्ञस्याशीर्गच्छत्येतन्ममेत्यब्रवीत्किम्मे प्रजायाः (५७)

इति योऽपगुरातै शतेन यातयाद्यो निहनन्त्सहस्रेण
यातयाद्यो लोहितं करवद्यावतः प्रस्कद्य पांसून्त्संगृह्णात्तावतः
संवत्सरान्पितृलोकं न प्र जानादिति तस्माद्ब्राह्मणाय नापं
गुरेत न नि हन्यान्न लोहितं कुर्यादितावता हैनसा भवति
तच्छं योरा वृणीमह इत्याह यज्ञमेव तत्स्वगा करोति
तत् (५८)

शं योरा वृणीमह इत्याह शं युमेव बार्हस्पत्यम्भागधेयेन
समर्धयति गातुं यज्ञाय गातुं यज्ञपतय इत्याहाशिषमेवैतामा

शास्ते सोमं यजति रेतं एव तद्धधाति त्वष्टारं यजति रेतं
 एव हितं त्वष्टा रूपाणि वि करोति देवानाम्पत्नीर्यजति
 मिथुनत्वायाग्निं गृहपतिं यजति प्रतिष्ठित्यै जामि वा
 एतद्यज्ञस्य क्रियते (५९)

यदाज्येन प्रयाजा इज्यन्त आज्येन पत्नीसंयाजा
 ऋचमनूच्य पत्नीसंयाजानामृचा यजत्यजामित्वायाथो
 मिथुनत्वाय पङ्क्तिप्रायणो वै यज्ञः पङ्क्त्युदयनः पञ्च प्रयाजा
 इज्यन्ते चत्वारः पत्नीसंयाजाः समिष्टयजुः पञ्चमम्पङ्क्तिमेवानु
 प्र यन्ति पङ्क्तिमनूद्यन्ति॥ (६०)

प्रजायाः करोति तत्क्रियते त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१०]

युक्ष्वा हि देवहूतमां अश्वां अग्ने रथीरिव। नि होता
 पूर्यः सदः। उत नो देव देवां अच्छा वोचो विदुष्टरः।
 श्रद्धिश्वा वार्या कृधि। त्वं ह यद्यविष्टु सहसः सूनवाहुत।
 ऋतावा यज्ञियो भुवः। अयमग्निः सहस्रिणो वाजस्य
 शतिनस्पतिः। मूर्धा कवी रयीणाम्। तं नेमिमृभवो यथा
 नमस्व सहतिभिः। नेदीयो यज्ञम् (६१)

अङ्गिरः। तस्मै नूनमभिद्यवे वाचा विरूप नित्यया। वृष्णे

चोदस्व सुष्टुतिम्। कमुं ष्विदस्य सेनयाग्नेरपाकचक्षसः। पुंणिं
 गोषुं स्तरामहे। मा नो देवानां विशः प्रस्नातीरिवोस्त्राः। कृशं
 न हासुरघ्नियाः। मा नः समस्य दूढ्यः परिवेषसो अहतिः।
 ऊर्मिर्न नावमा वधीत्। नमस्ते अग्र ओजसे गृणन्ति देव
 कृष्टयः। अमैः (६२)

अमित्रमर्दया। कुविथ्सु नो गविष्टयेऽग्ने संवेषिषो
 रयिम्। उरुकदुरु णस्कृधि। मा नो अस्मिन्महाधने परां
 वर्गारभृद्यथा। संवर्गं स रयिञ्जया। अन्यमस्मद्भिया
 इयमग्ने सिषत्तु दुच्छुना। वर्धा नो अमवच्छवः।
 यस्याजुषन्नमस्विनः शमीमदुर्मखस्य वा। तं घेदग्निर्वृधावति।
 परस्या अर्धि (६३)

संवतोऽवरां अभ्या तरा। यत्राहमस्मि तां अवा विद्वा
 हि ते पुरा वयमग्ने पितुर्यथावसः। अधा ते सुम्नमीमहे।
 य उग्र इव शर्यहा तिग्मशृङ्गो न वसंगः। अग्ने पुरो
 रुरोजिथा। सखायः सं वः सम्यञ्चमिषः स्तोमं चाग्रयै।
 वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नग्ने सहस्वते। ससमिद्युवसे
 वृषन्नग्ने विश्वान्यर्य आ। इडस्पदे समिध्यसे स नो वसून्या

भर। प्रजापते स वेद सोमापूषणेमौ देवौ॥ (६४)

युजममैरधि वृषन्नेकात्रविंशतिश्च॥ [११]

उशन्तस्त्वा हवामह उशन्तः समिधीमहि। उशन्नुशत आ वह् पितृन् हविषे अत्तवे। त्वं सोम प्रचिकितो मनीषा त्वं रजिष्ठमनुं नेषि पन्थाम्। तव प्रणीती पितरो न इन्दो देवेषु रत्नमभजन्त धीराः। त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वे कर्माणि चक्रुः पवमान धीराः। वन्वन्नवातः परिधीं रपोर्णु वीरेभिरश्वैर्मघवां भव (६५)

नः। त्वं सोम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवी आ ततन्था। तस्मै त इन्दो हविषा विधेम वयं स्याम पतयो रयीणाम्। अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदःसदः सदत सुप्रणीतयः। अत्ता हवींषि प्रयतानि बर्हिष्यथा रयिं सर्ववीरं दधातन। बर्हिषदः पितर ऊत्यर्वाग्निमा वो हव्या चकृमा जुषध्वम्। त आ गतावसा शन्तमेनाथास्मभ्यम् (६६)

शं योररपो दधात। आहं पितृन्सुविदत्रां अविथ्सि नपातश्च विक्रमणं च विष्णोः। बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त पित्वस्त इहागमिष्ठाः। उपहूताः पितरो बर्हिष्येषु

निधिषु प्रियेषु। त आगमन्तु त इह श्रुवन्त्वधि ब्रुवन्तु ते
अवन्त्वस्मान्। उदीरतामवर उत्परांस उन्मध्यमाः पितरः
सोम्यासः। असुम् (६७)

य ईयुरवृका ऋतज्ञास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु।
इदम्पितृभ्यो नमो अस्त्वद्य ये पूर्वासो य उपरास ईयुः।
ये पार्थिवे रजस्या निषत्ता ये वा नूनं सुवृजनासु विक्षु।
अधा यथा नः पितरः परांसः प्रत्नासो अग्न ऋतमाशुषाणाः।
शुचीदयन्दीधितिमुक्थशासः क्षामा भिन्दन्तो अरुणीरप ब्रन्।
यदग्ने (६८)

कव्यवाहन पितृन् यक्ष्यतावृधः। प्र च हव्यानि
वक्ष्यसि देवेभ्यश्च पितृभ्य आ। त्वमग्न ईडितो जातवेदो-
ऽवाङ्मुव्यानि सुरभीणि कृत्वा। प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते
अक्षन्नद्धि त्वं देव प्रयता हवींषि। मातली कव्यैर्यमो
अङ्गिरोभिर्बृहस्पतिर्ऋक्भिर्वावृधानः। याश्च देवा वावृधुर्ये
च देवान्स्वाहान्ये स्वधयान्ये मन्दन्ति। (६९)

इमं यम प्रस्तरमा हि सीदाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः।
आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषा

मादयस्व। अङ्गिरोभि॒रा गं॑हि य॒ज्ञियै॑भि॒र्यम॑ वैरू॒पैरि॑ह
 मा॑दयस्व। वि॒वस्व॑न्त॒ः हुवे॑ यः पि॒ता तेऽस्मिन्॑ य॒ज्ञे
 ब॒र्हिष्या॑ नि॒षद्य॑। अङ्गि॑रसो नः पि॒तरो॑ नव॑ग्वा अथ॑र्वा॒णो
 भृ॒गवः॑ सो॒म्यासः॑। तेषां॑ व॒यः सु॑म॒तौ य॒ज्ञिया॑ना॒मपि॑ भ॒द्रे
 सौम॑न॒से स्या॑म॥ (७०)

[स॒मिधौ॑ या॒ज्या तस्मा॑न्नाभा॒गः हि तम॑न्वित्या॒ह प्र॒जा वा आ॒हेत्या॑ह यु॒क्ष्वा हि
 सं॒ततिः॑॥७०॥ स॒मिधः॑ सौमन॒से स्या॑म॥]